

סמ"ר מנחם נמרוד ("נימי")

2144651

בן לילי ואהרון

נולד ב- י"ב ניסן תשי"ג 28.3.1953

התגייס לצה"ל בנובמבר 1971

שרת בפלס"ר 95

נפל ב- ט"ז תשרי תשל"ד 12.10.1973

בקרב במורדות החרמון על-יד ח'אדר.

נמרוד -

נמרוד (נ"מ), בן לילי ואחרון, נולד ביום י"ב בגיון תשי"ג (28.3.1953) בקיבוץ הזרע. הוא למד בבית-הספר היסודי בקיבוץ הזרע ואחר-כך המשיך בבית-הספר "שומריה" במשמר העמק. נמרוד היה מסתגר בילדותו ובגערותו, עסק בעצמו ומשחק לבדו, כאילו חושש היה מן הזולת. אך בביתו מ החל בפעילות ספורטיבית - בשחייה, בריצה, ובעיקר בקפיצה לגובה. אז נתגלה במלוא עקשנותו. הוא הרבה להתאמן, במרץ ובתמדה, עד שזכה בתחרויות שונות והוענק לו תעודות הצטיינות. בשל גובהו נמנה עם חברי נבחרת הסידור-עץ של "הפועל" הזרע. כאשר למד בכיתות י' וי"א, נשתפרו גם הישגיו בלימודים, עד שנמנה עם התלמידים הטובים בכיתה. לאחר שסיים את שנת הלימודים בכיתה י"ב, נשלח לקן קרית-חיים של "השומר הצעיר" להדריך שם. קודם שיצא שמה הרבה לקרוא וללמוד כדי "להרחיב את אופקיו". בתחילה קשתה עליו הישיבה בעיר, אך אט-אט התרגל לאווירתה המיוחדת, ועד מהרה התחבר על חניכיו ועל חבריו כאחד והם העריכוהו מאוד. נמרוד היה חובב צילום נלהב. חברו מימי השירות הצבאי סיפר עליו, שהיה "יוצא לניווטים ומצלמות בידו. הייתה לו נפש רגישה מאוד, והוא אהב דברים יפים, מאותם דברים, שלפעמים קשה לראותם ברגעי מסע מפרך או אימונים; אותם דברים שאינם שייכים לעולם הערכים של הצבא".

נמרוד גייס לצה"ל בתחילת נובמבר 1971. הוא ביקש להתנדב לחיל-האוויר, אך נדחה בשל ליקוי בעינו ואז התנדב לסיירת של חטיבת "גולני", למרות שידע כי ביחידה זו יהיה עליו להתאמן הרבה. לאחר הסירונות השתלם בקורס מ"כים-חי"ר, בקורס קשרים גודיים ובקורס מש"קי תול"ר. חברו מספר עליו כי "אהב לקרוא ספרים. בכל הזדמנות היה שולף אי-משם ספר וקורא בו". נמרוד היה גאה מאוד על יחידתו. על הקורות אותן השירות הצבאי לא סיפר דבר. תמיד טען ששוב לו, שהצוות מגובש, שהמפקדים טובים והיחסים בינם לבין פקודיהם הם יחסי חברות. במלחמת יום-הכיפורים השתתף נמרוד קרבות הבלימה נגד הסורים ברמת הגולן. ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973) נפל נמרוד בקרב על מורדות ההרמון, ליד הכפר האדר. אנשי היחידה סרקו את השטח כדי לטהרו מאנשי קומנדו. מטוס סורי חלף מעליהם, השליך פצצה ונמרוד נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקיבוץ הזרע. השאיר אחריו אב, אם, אח ואחות. לאחר נפלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

מפקדו סיפר עליו כי בעת הקרב על ההרמון "היה מלא אופטימיות ותקווה, והאציל מהן על חבריו".

הוריו הוציאו לאור חוברת לזכרו; בן יצאה לאור חוברת בשם "דעות שזאת", לזכר העופלים בקרב על ההרמון, ונמרוד בתוכם

ילדות ונעורים

1953-1969

נמרוז נולד בקיבוץ הזרע.

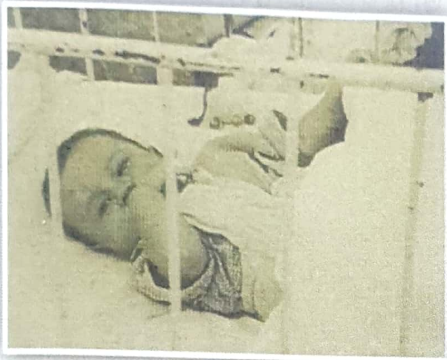
קיבוץ מפרס הקיבוץ הארצי השוכן במעלה עמק יזרעאל,
למרגלות רמת מנשה

ילדות ונעורים בקיבוץ, מפסיעה ראשונה הם חיים של יחד,
קירבה, אינטימיות ואיכות שאין כמותן.

באווירה ירוקה, בין דשא, במגרש המשחקים, בשדות,
במרחבי השדות, בפעילויות, בטיולים, במקלות, בדית ההורים
וגדית הילדים.

ימים של שמחה והתרוממות רוח, מתעוררים בימים של עצב.
חורף, נחל שוטף וסירות קטנות מנייר או מעץ, שטות בו,
אור ושמח וזהות הדריכה בקיץ.

כך, במשפחה אלהבת וחמה, גדל וגדל נמרוז.

קבוצת "חצצת"

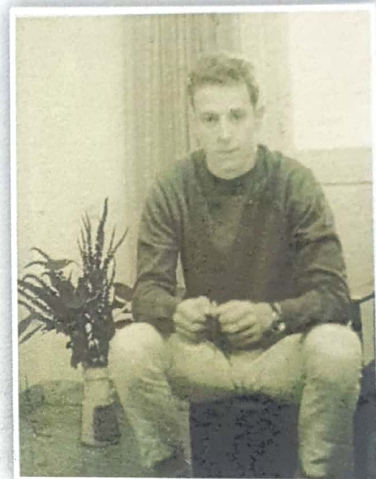
נארוז הצטיין בכ סוגי הספורט

לפני הגיוס לצה"ל

1971-1970

נמרוד אהרן טיוליס ואחיות

השומר הצעיר -

הקוארנה של השומר הצעיר בקריית חיים,
היה אחד הקינים הגדולים והמאזניים
של התנועה באותן שנים.

בצבא

1973-1971

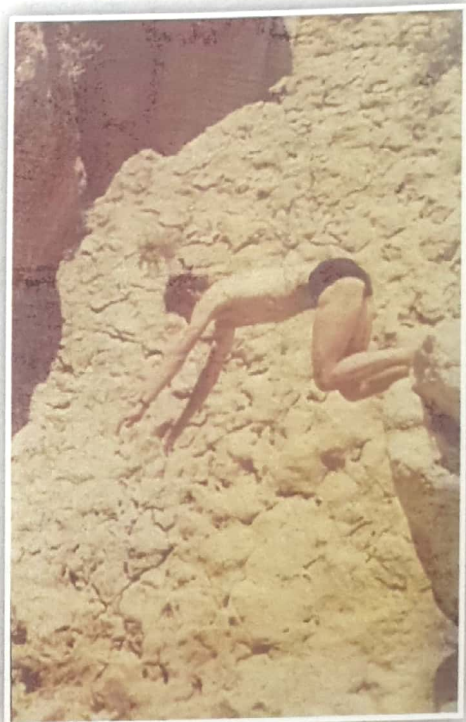
נאראד התשי"ס לפלס"ר -

סיירת גולני הינה יחידת הצליחה של חטיבת גולני וסיקור הכביש. גולני
הסיירת יוצאת כבשרת הקרבי והגסני, דואג רוחם וזיכרונות ללילות
לפסולות מורכבות ומורדות מעבר לקווי הגבול.

מסלול ההכשרה דסיירת כולל בתוכו מגוון רחב של קורסים וקבוצות
ייעוציים המקנים ללוחמים יכולות גבוהות בתחום הלוחמה שלרר, בקיול,
חזירה לפסחי אולי אזור.

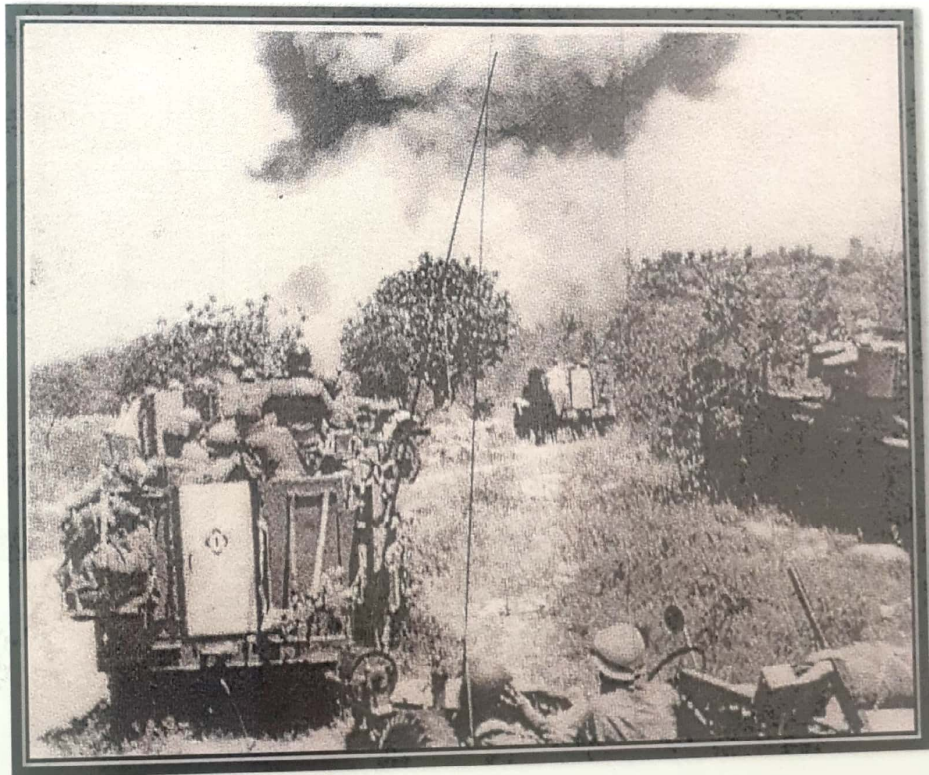
neolnz

קבוצת פקודות לפני העלייה לקרב מפקד הסיירת - שמריהו ויניק

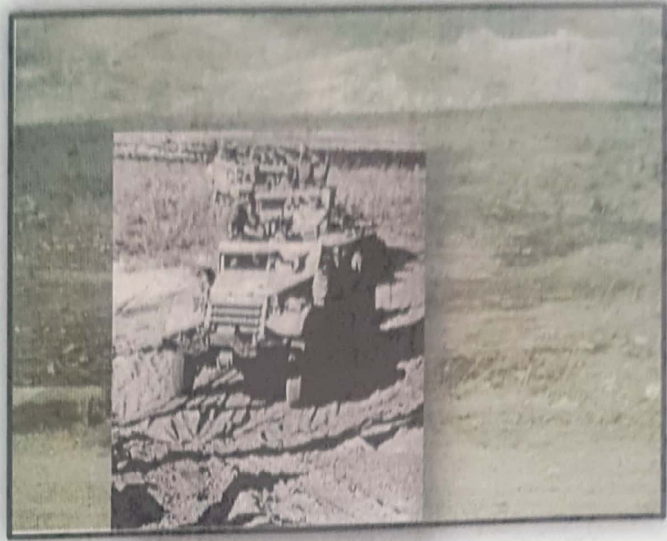

הלחימה ברמת הגולן בשלב הבלימה

הדרך לדמשק

מקום נפילתו של נמרוד ז"ל

בננו-חברנו

נמרוד מנחם

בנם של לילי ואהרון

אשר נפל במלחמת יום-הכיפורים
יובא למנוחת עולמים בקיבוץ הזורע
ביום ראשון 15.9.74, בשעה 16.00
החבורה מרחבת היכל התרבות בשעה 14.00

קיבוץ הזורע

...אלך נצביר את כלום
את יפה הכלואית והתלוא
כי רעות שבבאת, לעולם
לא תתן את לבך לשכוח.
אדמה מקדושת בדם
את תשאבי ביעל 'לפוח.

חיים גלי

נמרוד מנחם 1953-1973

מכתבים שכתב נמרוד

פכתב לאחיות

דעת פזל-טוב!
ליום הולדתך קבלי את מיטב ברכותי.
אני מקווה שתתחילי לשים את הדגש
בעיקר על ליעודים ופחות על לוזיקה
קלה, אף על פי שרפי שאת פכירה
אותי, אני לא שולל אותה. זאת אני
אמר לך פתוך גסיון אישי-שכדאי לך
להתאמץ עכשיו, כי מאוחר יותר פצטערים
על-כך שלא התאמצו. אל תקבלי את
דברי כדברי תוכחה, אלא כעצה של
אחד שלא התאמץ פספיק בזמנו ועכשיו
פצטער על כך מאוד.
ולסיום שוב פזל-טוב ושתהיי מאושרת
ושתסלחי לי על שבגלל פעילותי כאן
אני לא יכול להיות ביום הולדתך בבית.

שלך

נמרוד

7.1.73

... געדייט ליפני כחודש את קורס העל"ים
וכעת יושב כלוחם ב"יחידה". התנאים והיחס
עכשיו טובים מאוד. גם הלחץ לא גדול לערות
שאנחנו נמצאים כרגע בשלבי סיום של אימון פרודי
בעוד כשבועיים עם סיום האימון יש לנו "רגילה", ולאחר
מכן עתחילים ללכת לקורסים שונים שאחד מהם הוא
קורס קצינים, ויש לי הרגשה שילחצו עלי מיטעם
ה"יחידה" ללכת לקורס הזה. אני עתלבע בבציה,
ולמי שעה דעתי שלילית בגדון, וזה לעיות שכל
מי שדיברתי אתו על הנושא, העליץ ללכת לקורס.

אני עתנגד לרעיון, מפני
שיש לי הרגשה, שאני לא
אחזר לאחר הקורס
ל"יחידה", וזה אינר
בזבז שנה וקריעת-תחת
ב"יחידה" בלי לקצור
לבסוק את הסירות של
הסירות ב"יחידה". פלבד
זה אין לי חסך וכוח
לעמוד בלחצים ובחובות
שדרגת קצונה גרית
בעקבותיה...

קווים לדמותו

נמרוד מנחם

נמרוד (נצי) מן לילי ואחיון עלד בום יב גנין תנאי
28.3.1953 בקנין הזרע, הוא לעד גנין תנאי
היסודי בקנין הזרע ואחר-בך הפעיל גנין תנאי
שנעדה "במספר-הענין, נמרוד היה פסגה בילדותו
ובגרותו, עסק במצאו ומצחק לבדו, באלו חישש
היה מן הזלזול, וביתו כן החל בפעילות ספורטבית -
בצמ"ה, ברצה ובעיקר בקפיצה לגובה - אז נתגלה
בפלא עקשנותו, הוא הדגה להתמקן, בפרץ ובתעודה,
עד שזכה בתחרויות סוגות והוענק לו תעודות -
הצטיינות. בשל גובהו נפגה עם חברי גבוהת
הבדוד-עץ של "הפועל הזרע". באשר לעד
בבנות י ויא נשתפרו גם הישגיו בלעודים, עד
שנפגה עם התלמידים הכובים בביתה.
לאחר שסיים את שנת הלימודים בביתה יב,
נשלח להודיד בקן קריית-חיים של "הספורט הצעיר"
בתקופה שקדשה לעלייתו הזרע לקדא וללמוד
בדי "לחריב את אופקיו". בעתילה קשתה עליו
הישיבה בעיר, אך אט, אט התגל לאודתה העיוחדת,
ועד פתחה התחבב על חניו ועל חבריו באחד
והם העריבוהו מאוד.
נמרוד היה חובב צילום נלהב. חברו פיי
העידות הצבאי סיפר עליו, שהיה "וצא לעוונות
ושלגתו בדרו. היתה לו נפש רגישה מאוד, הוא
אהב דברים ציח, מאותם דברים, שלפעמים קשה
לראותם ברגעי פועל בפרך או אימונים;
אותם דברים שאינם שייכים לעולם הערבי
של הצבא.

נפרד ג'ים לזל בעזרת נופך 1970.
הוא בקש להתנדב לחיל-האוויר, אך נדחה
בשל לקוי בעיניו ואז התנדב לסירת של
חטיבת "גולני", לפרות שידע כי ביחידה זו יהיה
עליו להתאמץ הרבה. לאחר הטירונות השתלם
בקורס מ"מים ח"ר, בקורס קשרים גדודיים
ובקורס מפקדי תולד. חברו בספר עליו כי אהב
לקרוא ספרים. בכל הזדמנות היה שולף אי פעם
ספר וקורא בו.

נפרד היה גאה מאוד ביחידתו. על הקורות
אותו בעת השירות הצבאי לא ספר דבר.
תמיד טען שטוב לו, שהצוות מוגן,
שהמפקדים טובים והיחסים בצבא לבן פקודיהם
הם יחסי חברות. בצלחתת יום הביטחון
השתתף נפרד בקרבות העלמה נגד השורים
בצפת-הגולן.

ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973) נפל נפרד
בקרב על פורחת החורשן. ליד הבצר חאדר,
אנשי היחידה סרקו את השטח כדי לטהרו
מאנשי קוונדו. בטום סורי חלף בעליהם,
השליך פצצה ונפרד נהרג במקום.
הוא הובא לענוחת עולמים בבית-העלמין
בקרוב האודע, הפאיר אחריו אב, אם, אח ואחות.
לאחר גופלו הועלה לדרגת סגל ראשון.

מפקדו ספר עליו כי בעת הקרב על החורשן
היה בלא אופטימיות ותקווה והאצל פתח על חב"ד.

הדרך רחבה, בהירה וסתמית. בזלת וצפחים פשוטים.
ולא סימן אחד, שבו בעקום הזה היית לבד כל-קן,
ברגע הנרא הזה, עדיין חי, והרגע הזה פצטרף לכל
אתם לא ידועים שעברת לבד. לא השארת לנו.
הדבה פילים. את רוב התקופות הקשות של התבגרות
שד צעירה, עברת בלא לשאת איש בהן. והפריחה
היתה קצרה כל-קן. ועכשיו לא נשאר הדבה פגנו.
אפשר לפעם-פה הדגשת אז, איך היית פעם.
רק תמונה לא שליפה אודות חיים שלא הושלפו.
ואנחנו מצרקים קוים, קטעי פחשבות, זכרונות-ילדות
וסימן שאלה: למה בכלל, ולמה בעקום הזה...
אבל הנה כאן-נקודה אחרונה.
תחנה סרירותית. ותמיהה גדולה, שאין לה תשובה.

לנפרוד, דברים על קברו באת יעקב פרוי

נפרוד יקירי,

היום אתה חוזר לביתך.
היום אתה נפרדים ממך, נפרוד.
זה שנה חצית לופר לך את אשר לא יטלנו
בחיך הקצרים.

נולדת בן יפה לילי ולאחרון, לעצמך
עלוחי העלמ"ה. הודים אשר בצאו עצמם
לוחמים בעלחמית-השחרור, ואף הקיזו צדעם.
היית לגאווה הודיך וקרן זוקרת עצמיצתם.
אהבך בולם נפרוד יקירי,
פחת בפרח פקסים

אהבת רעות, ורעים היו לך רבים
בגים ובעות סובבך עם בואן לחופשה קצרה.
החיים בסיירת ובתנועה היו לפרק פחשל בחיך
בן הפכת לאחד הפדריבים והחיילים הפעולים
בן וביחידה.

הוצון להשאד בין חבריך הנתב לך דעה
עקשנית, לא לעלות בסולם הדרגות.
נפרוד יקירי,

חלפה שעה, ואתה לא פש פנגד עיננו.
בעלתליך היפים,
ביופך השובב,
בפרש פנחית בדורים,

ופעית בין חברים.
ביטלת כל דאגה על גורלך
אך הוא, הפיר, הפעיר אותך.

אנו נוסעים זכרונות לנגד עינינו. יום, יום -
לא יאוזן, כי אינך.

לילי, אהרון, ריעה ודודי - פי יעזור לבם בעונכם הפך
קודבנם גדול - הערל כבד פנמוא על בן יפה -
תואד, שלא זכה לחיים.

נוח, כי לביתך חזרת, נפרד
בעפרות הזורע, אותם בה אהבת.

הוריו הוציאו לאור חוברת לזכרו; בן יצאה לאור
חוברת בשם "דעות שבזאת" לזכר הגופלים
שקרב על החרבון, ונפרד בעהם.